

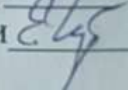
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЕКОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

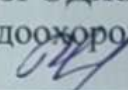
на засіданні групи забезпечення
спеціальності

від «17» 08 2022 року

Протокол № 16

Голова групи Губанова О.Р.

«УЗГОДЖЕНО»

Декан природоохоронного
факультету

Чугай А.В.

СИЛЛАБУС

навчальної дисципліни
«ЕКОЛОГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ»

(назва навчальної дисципліни)

051 «Економіка»

(шифр та назва спеціальності)

Економіка довкілля та природних ресурсів

(назва освітньої програми)

магістр

(рівень вищої освіти)

денна, заочна

(форма навчання)

I (I – з/ф)

(рік навчання)

I

(семестр навчання)

6/180

(кількість кредитів ЕКТС/годин)

залік

(форма контролю)

Економіки природокористування. Сайт <http://dpt11s.odeku.edu.ua/>

(кафедра)

Одеса, 2022 р.

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета	Формування знань, умінь і навичок щодо вивчення теоретико-методологічних засад екологічного менеджменту, а також порядку проведення екологічного аудиту та організації еколого-аудиторської діяльності.
Компетентність	• Здатність обґрунтовувати управлінські рішення щодо ефективного розвитку суб'єктів господарювання. • Здатність оцінювати можливі ризики, соціально-економічні наслідки управлінських рішень. • Здатність до розробки сценаріїв і стратегій розвитку соціально-економічних систем.
Результат навчання	• Обґрунтовувати управлінські рішення щодо ефективного розвитку суб'єктів господарювання, враховуючи цілі, ресурси, обмеження та ризики. • Оцінювати результати власної роботи, демонструвати лідерські навички та уміння управляти персоналом і працювати в команді. • Аналізувати вплив використання природно-ресурсного потенціалу на економічну господарську діяльність і навколишнє середовище, шляхи оздоровлення екологічної обстановки та створення сприятливих умов для життєдіяльності населення.
Базові знання	- об'єкт і предмет екологічного менеджменту; - основні принципи й елементи системи екологічного менеджменту; - міжнародний підхід до екологічного менеджменту; - історичні аспекти розвитку понять ISO та EMAS; - визначення екологічного менеджменту з позицій міжнародних стандартів; - перспективи розвитку екологічного менеджменту в Україні; - системний підхід у дослідженні екологічного менеджменту; - екологічний менеджмент як ключова складова сталого розвитку; - концепція становлення екологічного менеджменту в Україні; - основні поняття та принципи екологічного аудиту; - форми та види екологічного аудиту; - порядок проведення екологічного аудиту та організації еколого-аудиторської діяльності; - екологічний аудит в сучасній економіці України.
Базові вміння	- розробляти структуру системи екологічного менеджменту підприємства (організації) з визначенням функціональної підзвітності та

	відповідальності за виконання екологічних задач; - визначати екологічні аспекти діяльності підприємства (організації); - встановлювати пріоритети та розробляти програми екологічних дій.
Базові навички	Навички проведення процедури екологічного аудиту у різних сферах діяльності суб'єктів господарювання.
Пов'язані силлабуси	-
Попередня дисципліна	-
Наступна дисципліна	-
Кількість годин	лекції: 45 год.; практичні заняття: 45 год.; самостійна робота студентів: 90 год.
Заочна форма навчання	Настановна лекція: 2 год.; самостійна робота студентів: 170 год.

2. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

2.1. Лекційні модулі

Код	Назва модуля та тем	Кількість годин	
		аудиторні	СРС
ЗМ-Л1	Теоретико-методологічні засади екологічного менеджменту. • Тема 1. Мета, завдання і структура дисципліни, її місце серед інших дисциплін. • Тема 2. Об'єкт і предмет екологічного менеджменту. • Тема 3. Основні принципи й елементи системи екологічного менеджменту. • Тема 4. Міжнародний підхід до екологічного менеджменту • Тема 5. Історичні аспекти розвитку понять ISO та EMAS.	1	10
		2	
		2	
		2	
		3	
ЗМ-Л2	Формування системи екологічного менеджменту в Україні. • Тема 1. Визначення екологічного менеджменту з позицій міжнародних стандартів. • Тема 2. Перспективи розвитку екологічного менеджменту в Україні. • Тема 3. Системний підхід у дослідженні екологічного менеджменту.	2	10
		2	
		2	

	- Тема 4. Екологічний менеджмент як ключова складова сталого розвитку. - Тема 5. Концепція становлення екологічного менеджменту в Україні.	2 2	
ЗМ-ЛЗ	Екологічний аудит як складова екологічної політики. - Тема 1. Основні поняття та принципи екологічного аудиту. - Тема 2. Форми та види екологічного аудиту. - Тема 3. Порядок проведення екологічного аудиту та організації еколоого-аудиторської діяльності.	5 5 5	15
ЗМ-Л4	Особливості впровадження екологічного аудиту в Україні. - Тема 1. Екологічний аудит як складова еколого-економічного механізму в системі екологічного менеджменту. - Тема 2. Екологічний аудит в сучасній економіці України.	5 5	10
	Разом:	45	45

Консультації: Бунякова Юлія Ярославна, четвер 417 ауд., 12.20–12.45.

e-mail кафедри економіки природокористування: economy@odeku.edu.ua.

Лекційні модулі (заочна форма)

Код	Назва модуля та тем	Кількість годин	
		аудиторні	СРС
ЗМ-Л1	Настановна лекція Теоретико-методологічні засади екологічного менеджменту. - Тема 1. Мета, завдання і структура дисципліни, її місце серед інших дисциплін. - Тема 2. Об'єкт і предмет екологічного менеджменту. - Тема 3. Основні принципи й елементи системи екологічного менеджменту. - Тема 4. Міжнародний підхід до екологічного менеджменту - Тема 5. Історичні аспекти розвитку понять ISO та EMAS.	2	30
ЗМ-Л2	Формування системи екологічного менеджменту в Україні. Тема 1. Визначення екологічного менеджменту з позицій міжнародних стандартів.		

	• Тема 2. Перспективи розвитку екологічного менеджменту в Україні. • Тема 3. Системний підхід у дослідженні екологічного менеджменту. • Тема 4. Екологічний менеджмент як ключова складова сталого розвитку. • Тема 5. Концепція становлення екологічного менеджменту в Україні.		30
ЗМ-ЛЗ	Екологічний аудит як складова екологічної політики. • Тема 1. Основні поняття та принципи екологічного аудиту. • Тема 2. Форми та види екологічного аудиту. • Тема 3. Порядок проведення екологічного аудиту та організації еколого-аудиторської діяльності.		30
ЗМ-Л4	Особливості впровадження екологічного аудиту в Україні. • Тема 1. Екологічний аудит як складова еколого-економічного механізму в системі екологічного менеджменту. • Тема 2. Екологічний аудит в сучасній економіці України.		30
Разом:		2	120

Консультації: Бунякова Юлія Ярославна, за розкладом консультаційної сесії. e-mail кафедри економіки природокористування: economy@odeku.edu.ua.

2.2. Практичні модулі

Код	Назва модуля та тем	Кількість годин	
		аудиторні	СРС
ЗМ-П1	• ДСТУ ISO 14001:2015. Системи екологічного управління. Вимоги та настанови щодо застосування.	20	20
	• ДСТУ ISO 14004:2016. Системи екологічного управління. Загальні настанови щодо запровадження.	10	
ЗМ-П2	• ДСТУ ISO 19011:2019. Настанови щодо проведення аудитів систем управління.	15	20
Залікова контрольна робота			5
Разом:		45	45

Консультації: Бунякова Юлія Ярославна, четвер в 417 ауд., 12.20–12.45.
e-mail кафедри економіки природокористування: economy@odeku.edu.ua.

Практичні модулі (заочна форма)

Код	Назва модуля та тем	Кількість годин	
		аудиторні	СРС
ЗМ-П1	- ДСТУ ISO 14001:2015. Системи екологічного управління. Вимоги та настанови щодо застосування. - ДСТУ ISO 14004:2016. Системи екологічного управління. Загальні настанови щодо запровадження.		30
ЗМ-П2	ДСТУ ISO 19011:2019. Настанови щодо проведення аудитів систем управління.		15
Залікова контрольна робота			5
Разом:		0	50

Консультації: Бунякова Юлія Ярославна, за розкладом консультаційної сесії. e-mail кафедри економіки природокористування: economy@odeku.edu.ua.

2.3.a. Самостійна робота студента та контрольні заходи (денна форма)

Код модуля	Завдання на СРС та контрольні заходи	Кількість годин	Строк проведення
ЗМ-Л1	Підготовка до лекційних занять	5	1 – 3 тиждень
	Написання модульної тестової контрольної роботи (обов'язковий)	5	3 тиждень
ЗМ-Л2	Підготовка до лекційних занять	5	4 – 7 тиждень
	Написання модульної тестової контрольної роботи (обов'язковий)	5	7 тиждень
ЗМ-Л3	Підготовка до лекційних занять	10	8 – 10 тиждень
	Написання модульної тестової контрольної роботи (обов'язковий)	5	10 тиждень
ЗМ-Л4	Підготовка до лекційних занять	5	11 – 15 тиждень
	Написання модульної тестової контрольної роботи (обов'язковий)	5	15 тиждень
ЗМ-П1	Підготовка до практичних занять	5	1 – 8 тиждень
	Усне опитування	15	8 тиждень
ЗМ-П2	Підготовка до практичних занять	5	8 – 15 тиждень
	Усне опитування	15	15 тиждень
	Підготовка до залікової контрольної роботи	5	15 тиждень
Разом:		90	

2.3.6. Самостійна робота студента та контрольні заходи (заочна форма)

Код модуля	Завдання на СРС та контрольні заходи	Кількість годин	Строк проведення
ЗМ-Л1	• Вивчення певних тем лекційного модуля	25	жовтень-грудень
	• Виконання тестових завдань (додатковий) • Написання модульної тестової контрольної роботи (обов'язковий)	5	грудень
ЗМ-Л2	• Вивчення певних тем лекційного модуля	25	січень-березень
	• Виконання тестових завдань (додатковий) • Написання модульної тестової контрольної роботи (обов'язковий)	5	березень
ЗМ-Л3	• Вивчення певних тем лекційного модуля	25	квітень-травень
	• Виконання тестових завдань (додатковий) • Написання модульної тестової контрольної роботи (обов'язковий)	5	травень
ЗМ-Л4	• Вивчення певних тем лекційного модуля	25	квітень-травень
	• Виконання тестових завдань (додатковий) • Написання модульної тестової контрольної роботи (обов'язковий)	5	травень
ЗМ-П1	• Вивчення певних тем практичного модуля	25	жовтень-лютий
	• Виконання тестових завдань (додатковий) • Написання модульної тестової контрольної роботи (обов'язковий)	5	лютий
ЗМ-П2	• Вивчення певних тем практичного модуля	10	березень-травень
	• Виконання тестових завдань (додатковий) • Написання модульної тестової контрольної роботи (обов'язковий)	5	травень
	Підготовка до залікової контрольної роботи	5	червень
	Разом:	170	

2.3.1. Методика проведення та оцінювання контрольного заходу для ЗМ-Л1, ЗМ-Л2, ЗМ-Л3, ЗМ-Л4.

Організація контролю знань студентів побудована за накопичувально-модульним принципом згідно вимог діючого в університеті Положення «Про проведення підсумкового контролю знань студентів».

З *теоретичного* курсу навчальної дисципліни студент повинен бути готовим відповідати на усні запитання лектора під час лекційних занять; надати письмові відповіді на тестові запитання варіанту модульного контрольного завдання. Тестові завдання модульної контрольної роботи складені у тестовому вигляді закритого типу.

Формами контролю засвоєння теоретичних знань є модульні контрольні роботи за змістовними модулями ЗМ-Л1, ЗМ-Л2, ЗМ-Л3, ЗМ-Л4 (внутрішньо

семестровий контроль), виконання залікової контрольної роботи (підсумкова атестація).

Варіанти модульних контрольних роботи містять десять та п'ятнадцять запитань у тестовому вигляді для ЗМ-Л1 і ЗМ-Л3 та ЗМ-Л2 і ЗМ-Л4 відповідно. Кожна вірна відповідь оцінюється у 1 бал. Максимальна кількість балів, яку студент може отримати з лекційної частини складає 50 балів.

Для заочної форми вивчення лекційного матеріалу оцінюється через відповіді на контрольні тестові завдання в системі е-навчання. Модульні контрольні роботи проводяться після опрацювання матеріалів тем лекційного модуля і складають 10,15,10,15 для ЗМ-Л1, ЗМ-Л2, ЗМ-Л3, ЗМ-Л4 відповідно. Варіанти модульних контрольних роботи містять десять та п'ятнадцять запитань у тестовому вигляді для ЗМ-Л1 і ЗМ-Л3 та ЗМ-Л2 і ЗМ-Л4 відповідно. Кожна вірна відповідь оцінюється у 1 бал. Максимальна кількість балів, яку студент може отримати з лекційної частини складає 50 балів.

2.3.2. Методика проведення та оцінювання контрольного заходу для ЗМ-П1, ЗМ-П2.

Формою контролю *практичних модулів* ЗМ-П1, ЗМ-П2 є оцінювання доповіді. За кожною темою викладач проводить семінарське заняття – форма навчального заняття, яка спрямована на закріплення студентами теоретичних знань отриманих на лекціях, та під час самостійного вивчення матеріалу дисципліни, на якому організує обговорення із студентами питань з тем, визначених силлабусом, формує у студентів вміння та навички застосування окремих положень навчальної дисципліни шляхом індивідуального та групового виконання відповідно сформованих завдань. Результатом оцінювання практичного модуля є підготовка студентом доповіді-повідомлення за двома темами, що розглядаються на заняттях. В залежності від повноти освітлення і здатності відповісти на додаткові питання, взаємодії в обговоренні по проблемним аспектам з іншими студентами, викладач оцінює студента. Кожен студент за семестр повинен доповісти за двома темами. Тривалість доповіді повинна складати 5–12 хвилин. Максимальна кількість балів, яку студент може отримати за практичний модуль, складає 50 балів (за кожную доповідь по 25 балів).

Для заочної форми вивчення практичного матеріалу оцінюється через відповіді на контрольні тестові завдання в системі е-навчання. Модульні контрольні роботи проводяться після опрацювання матеріалів тем практичних модулів і складають по 25 балів для ЗМ-П1 і ЗМ-П2 відповідно.

Загальна накопичувальна оцінка за опанування навчального матеріалу з дисципліни «Екологічний менеджмент» для студентів-магістрів за спеціальністю 051 «Економіка» становить 100 балів.

Студент вважається допущеним до заліку з дисципліни «Екологічний менеджмент», якщо за теоретичні та практичні модулі він одержав не менше половини кількості балів ($\geq 50\%$), що відведені на них, тобто не менше 25 балів для теоретичної та практичної частин відповідно.

Підсумкова атестація (залікова контрольна робота) з дисципліни «Екологічний менеджмент» являє собою тестові завдання закритого типу, які

потребують від студента вибору правильних відповідей з чотирьох запропонованих у запитанні. Тестові питання кожного варіанту формуються по всьому переліку сформованих у навчальній дисципліні знань (в першу чергу, базової компоненти), а їх загальна кількість складає 20 завдань. Повна правильна відповідь на 1 тестове завдання оцінюється у 5 балів.

Оцінка за залікову контрольну роботу еквівалентна відсотку правильних відповідей. Визначення підсумкової оцінки за дисципліну міститься у положенні https://odeku.edu.ua/wp-content/uploads/pol13_2.pdf.

Оцінка успішності виконання студентом цього заходу здійснюється у формі кількісної оцінки (бал успішності) та максимально складає 100 балів. Перехід від кількісної оцінки до якісної оцінки здійснюється за 4-х бальною системою відповідно до наступної шкали – за правильну відповідь: на 18–20 тестів (90–100%) – «відмінно»; на 15–17 тестів (74–89%) – «добре»; на 12–14 тестів (60–73%) – «задовільно»; на менш ніж 12 тестів (<60%) – «незадовільно».

3. РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

3.1. Модуль ЗМ-Л1 «Теоретико-методологічні засади екологічного менеджменту».

3.1.1. Повчання

Вивчення теоретичного матеріалу передбачає вміння чітко формулювати основні екологічні проблеми сучасності; визначати об'єкт і предмет, основні принципи й елементи системи екологічного менеджменту; формулювати питання щодо спільного розгляду шляхів і здійснення заходів для практичного подолання екологічної кризи у світі.

План

1. Мета, завдання і структура дисципліни, її місце серед інших дисциплін.
2. Об'єкт і предмет екологічного менеджменту.
3. Основні принципи й елементи системи екологічного менеджменту.
4. Міжнародний підхід до екологічного менеджменту.
5. Історичні аспекти розвитку понять ISO та EMAS.

При вивченні даного лекційного модуля слід звернути увагу на наступне. Екологічний менеджмент має як теоретичне, так і практичне значення. В умовах функціонуючої системи народного господарства в країні в даний час екологічний менеджмент покликаний давати конкретні рекомендації з різних шляхів використання природних ресурсів.

У більш широкому розумінні екологічний менеджмент повинний сприяти розробці основ концепції стійкого еколого-економічного розвитку. Такий розвиток припускає відмову від сформованої на практиці концепції екстенсивного економічного зростання, що лежала в основі розвитку системи світового

господарства і природних ресурсів, яка базувалася на уявленні про невичерпність і необмеженість можливостей природного середовища до самовідновлення.

Екологічний менеджмент тісно пов'язаний з економікою країни і формує вихідну інформацію про необхідність використання природних ресурсів при вирішенні завдань ефективного розвитку виробництва. Виникнення нових завдань раціонального використання природних ресурсів і охорони навколишнього середовища обумовлено відчутною потребою практики господарювання. Комплексний програмно-цільовий підхід до розвитку нових форм власності і ринкової економіки відбиває взаємозв'язок усіх розділів програми природокористування. Розвитку наукових основ екологічного менеджменту сприяє розробка генеральних схем розміщення продуктивних сил, що включають регіональні аспекти, виробничі особливості, ресурсні потенціали і т.д.

Кожна держава піклується про збереження й раціональне використання і відтворення природних ресурсів, працює над вирішенням протиріччя між потребами суспільства і можливостями природи, займається екологічною освітою і вихованням своїх громадян. Як відомо, екологічні проблеми носять глобальний характер і для свого вирішення потребують об'єднання зусиль багатьох держав.

Світове співтовариство з 70-х років минулого сторіччя встало на шлях спільного розгляду і здійснення заходів для практичного подолання екологічної кризи. Перша міжнародна нарада, присвячена охороні природи, відбулася з ініціативи Чехословаччини в травні 1971 році. Це був симпозіум Європейської економічної комісії Організації Об'єднаних Націй. 5 червня 1972 році у Стокгольмі відкрилася конференція ООН по навколишньому середовищу, і ця дата вважається початком міжнародного співробітництва. Вона пройшла під гаслом «Земля тільки одна». 27 сесія Генеральної Асамблеї ООН цей день проголосила Всесвітнім днем захисту навколишнього середовища.

По різних екологічних проблемах держави вступають у багатобічні відносини, часто під егідою міжнародних організацій, союзів, програм, що входять у систему ООН, а також інших неурядових організацій.

Міжнародне співробітництво спрямоване на швидке вирішення природоохоронних проблем, що постають одночасно перед багатьма країнами.

Поняття «екологічний менеджмент» вперше з'явилося в «Порядку денному на XXI століття», прийнятому в Ріо-де-Жанейро в 1992 році, у якому підкреслювалось, що «екологічний менеджмент варто віднести до ключової домінанти сталого розвитку її одночасно до вищих пріоритетів промислової діяльності і підприємництва». Разом з тим, на сьогодні не існує єдиних загальноприйнятих визначень екологічного менеджменту.

Для України поняття екологічного менеджменту є досить новим і дотепер не закріпленим законодавчо. Тим часом у міжнародній практиці він вже реалізується в практичних механізмах діяльності зі своєю правовою, нормативно-методичною й економіко-регулюючою базою. При цьому система екоменеджменту і екоаудиту (СЕМА) розглядається як важіль регулювання забруднення, коли відповідальність і партнерство відіграють рівноправну роль в охороні середовища. Разом з тим, це ринково-орієнтований механізм, а не інструмент адміністративно-командної системи.

Появу ISO 14000 – серії міжнародних стандартів систем екологічного менеджменту на підприємствах і в компаніях називають однією з найбільш значних міжнародних природоохоронних ініціатив. Завдання ISO – сприяти розробці повсюдно визнаних стандартів, правил і інших аналогічних документів з метою полегшення міжнародного обміну товарами і послугами. Усі стандарти ISO є добровільними; вони можуть затверджуватися як обов'язкові на національному рівні чи в межах окремих підприємств, організацій і т.п.

Стандарт ISO 14001 встановлює вимоги до системи екологічного менеджменту, що дозволяють будь-якому підприємству сформулювати екологічну політику і мету відповідно до вимог природоохоронного законодавства своєї країни. У стандарті наведені основні поняття і визначення, а також пропонуються рекомендації в сфері екологічної політики, планування, цілей і завдань, програми і системи екологічного менеджменту. Відповідно до наведених рекомендацій будь-яке підприємство може створити систему екологічного менеджменту, розвивати його функції, і забезпечувати підтвердження відповідності цієї системи вимогам стандарту.

Разом з тим сертифікація підприємства з ISO 14000 може розглядатися як проміжний крок до узгодження його діяльності з вимогами EMAS, оскільки принципи EMAS більш прогресивні і створюють більш надійну основу для досягнення основної мети введення стандартів у сфері екологічного менеджменту – зменшення рівня негативного впливу антропогенної діяльності на навколишнє середовище.

При цьому принципово нове в даній системі те, що в сфері регулювання еколого-економічних взаємин основний акцент робиться на внутрішньо-фірмові методи захисту навколишнього середовища. Йдеться про створення для підприємств таких стимулів, у першу чергу, економічних, що спонукають їх до добровільного прийняття офіційних директив у сфері екологічного менеджменту. При цьому зберігається індивідуальна воля вибору рішень і заохочується інноваційний екологічний менеджмент, а не його пасивна форма як доповнення до механізму законодавчого регулювання.

Рекомендована література [1,6–8,12–14, 17,18].

3.1.2. Питання для самоперевірки

1. Дати визначення поняття екологічного управління та екологічного менеджменту.
2. Що є предметом екологічного менеджменту?
3. Що є об'єктом екологічного менеджменту?*
4. Дати визначення першого принципу системи екологічного менеджменту.*
5. У чому полягає суть принципу «планування» в системі екологічного менеджменту?
6. Розкрити особливості принципу «реалізації» в СЕМ.
7. Що передбачає четвертий принцип системи екологічного менеджменту – «оцінка і вимір»?

8. Дати характеристику принципу СЕМ – «перевірка і поліпшення».
9. Що є початком міжнародного співробітництва в галузі охорони навколишнього природного середовища?
10. Які міжнародні організації, спілки і програми приймають участь в вирішенні питань охорони довкілля?
11. В чому полягають особливості впровадження екологічного менеджменту в Україні та світі?
12. Коли і де вперше пролунало поняття «екологічний менеджмент»?
13. Що стало початковим етапом розвитку екологічного менеджменту? *
14. Дати визначення терміну EMAS. *
15. Що являють собою стандарти серії ISO 14000? *
16. Які спонукальні мотиви введення СЕМА Вам відомі?

* – питання, що формують базові результати навчання.

3.2. Модуль ЗМ-Л2 «Формування системи екологічного менеджменту в Україні».

3.2.1. Повчання

При вивченні даного змістовного модуля студенту слід сформувати і закріпити знання щодо наступних питань: розрізняти поняття «екологічне управління» і «екологічний менеджмент» у прикладному аспекті; розглядати екологічні проблеми у причинно-наслідковому взаємозв'язку; формулювати основні принципи, на яких базується концепція сталого розвитку; обґрунтовувати необхідність запровадження еколого-економічної моделі ринкових реформ в Україні.

План

1. Визначення екологічного менеджменту з позицій міжнародних стандартів.
2. Перспективи розвитку екологічного менеджменту в Україні.
3. Системний підхід у дослідженні екологічного менеджменту.
4. Екологічний менеджмент як ключова складова сталого розвитку.
5. Концепція становлення екологічного менеджменту в Україні.

Відповідно до прийнятого в міжнародних стандартах визначення, система екологічного менеджменту (СЕМА) являє собою частину загальної системи менеджменту, що включає організаційну структуру, планування діяльності, розподіл відповідальності, практичну роботу, а також процедури, процеси і ресурси для розробки, впровадження, оцінки досягнутих результатів і вдосконалення екологічної політики.

Вперше термін «менеджмент» стосовно сфери вітчизняного управління природоохоронною діяльністю був застосований відомим українським вченим у галузі економіки й екології В.Я. Шевчуком.

Сьогодні, виходячи з найбільш істотних розходжень у поняттях «екологічне управління» і «екологічний менеджмент» у прикладному аспекті, фахівцями пропонуються такі визначення. *Екологічне управління* – діяльність державних органів і економічних суб'єктів, що спрямована на дотримання обов'язкових вимог природоохоронного законодавства, а також на розробку і реалізацію відповідних цілей, проектів і програм, а *екологічний менеджмент* – ініціативна і результативна діяльність економічних суб'єктів, спрямована на досягнення їхніх власних екологічних цілей, проектів і програм, розроблених на основі принципів екоефективності і екосправедливості. Таким чином, ефективний екологічний менеджмент забезпечує підприємству кредит довіри у відносинах з усіма зацікавленими в його діяльності сторонами, в чому і вбачається основна перевага екологічного менеджменту у порівнянні з традиційним формальним екологічним управлінням.

Незважаючи на розходження, функції екологічного управління й екологічного менеджменту в цілому збігаються. Разом з тим для екологічного менеджменту характерний істотний розвиток, поглиблення і розширення ряду функцій і відповідної діяльності, що у традиційному екологічному управлінні реалізуються достатньо поверхнево і формально.

Екологічний менеджмент як поняття «частини загальної системи управління підприємством, що включає організаційну структуру, обмежене коло відповідальності, управлінські процедури і процеси, а також ресурси, необхідні для визначення і впровадження екологічної політики підприємства», відповідає сутності міжнародних стандартів ISO 14000.

Для умов України необхідне відповідне корегування цього поняття, з огляду на те, що без трансформації загальної системи управління природоохоронною діяльністю в цілому, тобто в масштабах країни, неможливо говорити про реформування системи управління на локальному рівні, тобто на рівні організацій. Це визначено мотивацією і спонукальними стимулами реалізації СЕМА. Йдеться про підготовку відповідного базового підґрунтя (законодавчого, нормативного, економічного), яке б забезпечувало розвиток екологічного менеджменту в Україні.

Загальновідомо, що формування методології системного підходу базується на використанні знань про системи: їхньої класифікації, загальних системних властивостей природи і видів їхнього поводження. Основою методології системного підходу є системне бачення світу і системне мислення. Цим вимогам повинна відповідати і структура системи екологічного менеджменту, яка є модифікацією традиційної моделі, але з якісно новим наповненням.

При цьому ключовим моментом є вибір об'єкта, предмета і визначення генеральної мети дослідження, яка полягає в розробці теоретико-методологічних основ формування ефективно діючої системи екологічного менеджменту (СЕМА) в умовах ринкових перетворень в Україні на базі впровадження більш ефективних економічних інструментів.

За об'єкт дослідження доцільно обрати існуючий досвід природокористування в Україні і за рубежом з визначенням різних рівнів регіоналізації, а за предмет дослідження – теоретичні і методологічні основи

становлення і розвитку якісно нової ідеології управління природоохоронною діяльністю в Україні – екологічного менеджменту – у контексті створення ефективних моделей ринкових реформ в Україні.

На сучасному етапі історичну перспективу людства насамперед визначає екологічний фактор. Стає очевидним вплив екологічних умов на розвиток усіх без винятку компонентів соціуму.

Саме це визначає необхідність розробки нової еколого-економічної концепції, розвиток і реалізація якої на практиці законодавчими і виконавчими структурами буде сприяти «екологізації» мислення і перегляду багатьох стереотипів у процесах прийняття еколого-орієнтованих рішень.

Концепція сталого розвитку узагальнює в собі процес виживання і відновлення генофонду нації, активізацію ролі кожної окремої людини в суспільстві, забезпечення його прав, збереження природного середовища, формування умов для відновлення біосфери і її локальних екосистем, орієнтацію на зниження рівня антропогенного впливу на навколишнє середовище і гармонізацію розвитку людини і природи.

Разом з тим, непогодженість темпів економічного розвитку і вимог екологічної безпеки, домінування природомістких галузей, висока питома вага ресурсо- і енергомістких застарілих технологій, сировинна орієнтація експорту, мілітаризація виробництва, відсутність гуманістичних цінностей серед пріоритетів розвитку, а також недостатній рівень екологічної культури і споживання ведуть до поглиблення кризових явищ в економіці, погіршення стану навколишнього природного середовища, що створює реальну загрозу для життя і діяльності нинішніх і майбутніх поколінь.

Ідея сталого розвитку стосується не лише сучасності: вона адресована як поколінням, що живуть зараз, так і майбутнім. Це ідеологія рівноправності всіх поколінь і всіх людей кожного покоління, справедливості в просторі і в часі, ефективного використання потенційних можливостей, збалансованості суспільного розвитку і збереження природи.

Таким чином, основні завдання сталого розвитку полягають у:

- забезпеченні динамічного соціально-економічного зростання;
- збереженні навколишнього природного середовища;
- раціональному використанні природно-ресурсного потенціалу з метою задоволення потреб нинішнього і майбутнього поколінь через побудову високоефективної економічної системи, що стимулює продуктивність, науково-технічний прогрес, соціальну спрямованість.

Отже, забезпечення виходу України з економічної кризи, продовження курсу реформ і досягнення економічного зростання можливо лише за умови удосконалення системи державного регулювання, проведення змістовних і послідовних структурних перетворень.

Нині, як правильно констатують вчені, система управління в природоохоронній сфері повинна зазнати радикальних перетворень разом з іншими відносинами в суспільстві. Їхня необхідність обумовлена зміною пріоритетів, тим, що ідеологія, яка лежить в основі адміністративно-командної

системи, зайшла в очевидну суперечність з вимогами розвитку продуктивних сил і життєзабезпечуючими нормами прав людини.

Перебороти глобальну екологічну кризу окремими діями неможливо, тому необхідна консолідація зусиль, спрямована на трансформацію екологічної свідомості громадян. Однак, це може відбутися лише в тому випадку, якщо буде існувати визначена ідеологічна домінанта сталого розвитку України – якісно нова ідеологія управління природоохоронною діяльністю, побудована на фундаменті пріоритету природних національних цінностей з урахуванням стратегії загальнодержавних завдань.

Для того щоб здійснювати економічне зростання, необхідно мати адекватну цьому систему екологічного управління і відповідну світоглядну основу (культуру), що були б здатні забезпечувати продуктивність, ефективність, динамічність.

Рекомендована література [1,2,6–15,17,18 та ін.].

3.2.2. Питання для самоперевірки

1. В чому полягають особливості екологічного менеджменту в Україні? *
2. В чому полягають відмінності понять «екологічне управління» і «екологічний менеджмент»? *
3. В чому полягають спільні риси понять «екологічне управління» і «екологічний менеджмент»?
4. В чому, на Вашу думку, полягають проблеми на шляху впровадження системи екологічного менеджменту в Україні?
5. Чим відрізняються системи спонукальних мотивів (стимулів) впровадження СЕМА в Україні і за рубежом?
6. В чому полягає системний підхід у дослідженні екологічного менеджменту?
7. Що є об'єктом і предметом дослідження екологічного менеджменту?
8. Що є основними цілями сталого розвитку?
9. Охарактеризуйте принципи сталого розвитку. *
10. Дайте визначення поняттю концепція.
11. Дайте визначення поняттю ідеологія.
12. Які етапи у своєму становленні проходить розвиток екологічного менеджменту?

* – питання, що формують базові результати навчання.

3.3. Модуль ЗМ-ЛЗ «Екологічний аудит як складова екологічної політики».

3.3.1. Повчання

Вивчення теоретичного матеріалу передбачає закріплення знань студентів стосовно наступних питань.

План

1. Основні поняття та принципи екологічного аудиту.
2. Форми та види екологічного аудиту.
3. Порядок проведення екологічного аудиту та організації еколого-аудиторської діяльності.

Одним з нових інструментів, що дозволяють ефективно регулювати еколого-економічні відносини з дотримання вимог екологічної безпеки, є екологічний аудит. В цілому аудит, як елемент системи забезпечення прав власності, надзвичайно важливий для економіки, тому що дозволяє зменшити інформаційний і комерційний ризики, пов'язані із прийняттям управлінських рішень.

Завдання розробки і реалізації державної стратегії сталого розвитку України, окремих її регіонів припускає посилення екологічної складової економіки і гармонізацію екологічних і економічних інтересів суспільства. В цих умовах застосування процедури екологічного аудиту є необхідною умовою ефективної реалізації екологічної політики і передумовою прийняття обґрунтованих еколого-економічних рішень.

Аналіз міжнародного досвіду свідчить про широке практичне застосування процедури екологічного аудиту, як засобу одержання й оцінки екологічної інформації про підприємство чи інший господарський об'єкт з метою вироблення необхідних коригувальних заходів і прийняття рішень на різних рівнях управління – від керівництва конкретним підприємством, організацією до органів державної влади на рівні міського району, адміністративного району, міста в цілому.

Закон України «Про екологічний аудит» від 24.06.2004р. № 1862-IV визначає основні правові та організаційні засади здійснення екологічного аудиту і спрямований на підвищення екологічної обґрунтованості та ефективності діяльності суб'єктів господарювання.

Екологічний аудит в Україні проводиться з метою забезпечення додержання законодавства про охорону навколишнього природного середовища в процесі господарської та іншої діяльності.

Основними завданнями екологічного аудиту є:

- збір достовірної інформації про екологічні аспекти виробничої діяльності об'єкта екологічного аудиту та формування на її основі висновку екологічного аудиту;
- встановлення відповідності об'єктів екологічного аудиту вимогам законодавства про охорону навколишнього природного середовища та іншим критеріям екологічного аудиту;
- оцінка впливу діяльності об'єкта екологічного аудиту на стан навколишнього природного середовища;
- оцінка ефективності, повноти і обґрунтованості заходів, що вживаються для охорони навколишнього природного середовища на об'єкті екологічного аудиту.

Конкретні завдання екологічного аудиту в кожному окремому випадку визначаються замовником, виходячи з його потреб, відповідно до законодавства України, характеру діяльності об'єкта екологічного аудиту.

Екологічний аудит в Україні може бути добровільним чи обов'язковим.

Добровільний екологічний аудит здійснюється стосовно будь-яких об'єктів екологічного аудиту на замовлення заінтересованого суб'єкта за згодою керівника чи власника об'єкта екологічного аудиту.

Обов'язковий екологічний аудит здійснюється на замовлення заінтересованих органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування щодо об'єктів або видів діяльності, які становлять підвищену екологічну небезпеку, відповідно до переліку, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Екологічний аудит поділяється на внутрішній та зовнішній.

Внутрішній екологічний аудит об'єкта проводиться на замовлення його власника чи органу, уповноваженого на управління ним, для власних потреб. Зовнішній екологічний аудит проводиться на замовлення інших заінтересованих суб'єктів.

Екологічний аудит може здійснювати особа (екологічний аудитор), яка має відповідну вищу освіту, досвід роботи у сфері охорони навколишнього природного середовища або суміжних сферах не менше чотирьох років підряд та якій видано в установленому порядку сертифікат на право здійснення такої діяльності.

Екологічний аудит проводиться на підставі договору між замовником та виконавцем, укладеного відповідно до вимог Закону України «Про екологічний аудит» та інших нормативно-правових актів.

Виконавці екологічного аудиту несуть визначену законом та договором відповідальність перед замовником за виконання визначених договором зобов'язань та достовірність висновків екологічного аудиту.

Термін проведення екологічного аудиту визначається договором.

Результати екологічного аудиту подаються у формі звіту про екологічний аудит. Звіт про екологічний аудит є власністю його замовника і підставою для прийняття ним відповідних рішень.

Висновки обов'язкового екологічного аудиту враховуються при визначенні умов приватизації об'єктів державної власності, що здійснюють діяльність, яка становить підвищену екологічну небезпеку, екологічного страхування об'єктів, що здійснюють таку діяльність, передачі або придбання об'єктів у державну власність та в інших випадках, передбачених законодавством.

Сертифікат на право проведення екологічного аудиту видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, і який веде екологічних аудиторів та юридичних осіб, що мають право на його здійснення. Термін чинності сертифікату – три роки.

Рекомендована література [2,7–11].

3.3.2. Питання для самоперевірки

1. Дати визначення поняттю екологічний аудит. *
2. Що є об'єктом екологічного аудиту? *
3. Що є суб'єктом екологічного аудиту?
4. Що є критерієм екологічного аудиту?
5. В чому полягає мета і основними завдання екологічного аудиту? *
6. Назвіть основні принципи екологічного аудиту.
7. В яких випадках проводиться добровільний екологічний аудит?
8. Що є підставою для проведення обов'язкового екологічного аудиту?
9. Які види екологічного аудиту Ви знаєте? *
10. При яких умовах проводиться зовнішній екологічний аудит?
11. Які вимоги пред'являються до виконавця екологічного аудиту?
12. Назвіть правові підстави для проведення екологічного аудиту.
13. Що повинен містити звіт про екологічний аудит? *
14. Яким органом видається сертифікат на право проведення екологічного аудиту?
15. Хто фінансує проведення екологічного аудиту?

* – питання, що формують базові результати навчання.

3.4. Модуль ЗМ-Л4 «Особливості впровадження екологічного аудиту в Україні».

3.4.1. Повчання

Вивчення теоретичного матеріалу передбачає вміння визначати еколого-економічні важелі управління природоохоронною діяльністю і природокористуванням; встановлювати пріоритети та розробляти програми екологічних дій.

План

1. Екологічний аудит як складова еколого-економічного механізму в системі екологічного менеджменту.
2. Екологічний аудит в сучасній економіці України.

Одним з нових інструментів, що дозволяють ефективно регулювати еколого-економічні відносини з дотримання вимог екологічної безпеки, є екологічний аудит. В цілому аудит, як елемент системи забезпечення прав власності, надзвичайно важливий для економіки, тому що дозволяє зменшити інформаційний і комерційний ризики, пов'язані із прийняттям управлінських рішень.

Екологічний аудит, початково введений в економічно розвинених державах як засіб захисту інтересів підприємницьких структур, був спрямований на зниження рівня ризику для навколишнього середовища і здоров'я людей та сприяння в регулюванні заходів у сфері охорони навколишнього середовища.

Стосовно завдань приватизації, екологічний аудит у світовій практиці розроблявся як інструмент для аналізу умов, пов'язаних з об'єктом приватизації. Він виступає в даному випадку як основний вид еколого-економічного аналізу при її проведенні.

У широкому розумінні екоаудит є незалежним оглядом в інтересах виробника (власника) і держави ефективності управління природокористуванням. У цьому зв'язку мета проведення аудиту залежить від його типу: фінансовий, технічний, енергетичний, управлінський тощо.

До основних принципів, якими варто керуватися при господарській діяльності, що спричиняє чи здатна спричинити негативний вплив на стан навколишнього середовища, поряд з охороною життя і здоров'ям людини, відносяться забезпечення раціонального використання і відтворення природних ресурсів і недопущення необоротних наслідків для навколишнього середовища.

Цілі аудитування визначаються в залежності від: діючого економічного механізму охорони навколишнього середовища; екологічної політики господарського суб'єкта; коротко- і довгострокових потреб управлінського персоналу господарського суб'єкта.

При цьому визначаються організаційні, функціональні, територіальні і нормативно-правові межі програми екологічного аудиту. Наприклад, організаційні межі програми екологічного аудиту – конкретні підрозділи, виробництва, об'єкти, функції, системи, що підлягають аудитуванню. Функціональні межі програми екологічного аудиту – перелік факторів впливу на навколишнє середовище і перелік джерел впливу, класифікація відходів, а також характеристика систем екологічного контролю і управління.

Найбільш актуальним є застосування екоаудиту при приватизації. Це пов'язано з врахуванням екологічного фактора при оцінці майна. Інвестор, покупець державного майна, буде брати на себе зобов'язання з забезпечення екологічної безпеки виробництва за європейськими чи світовими стандартами. Це стане причиною екологічних витрат, що повинні враховуватися в процесі визначення вартості об'єктів приватизації.

Врахування висновків і рекомендацій незалежного екологічного аудиту в процесі приватизації підприємств можна впевнено віднести до числа вагомих факторів підвищення екологічної безпеки регіону, стимулювання залучення природоохоронних інвестицій з недержавного сектору економіки.

Екоаудит у процесі приватизації може проводитися за двома напрямками. Перший пов'язаний з визначенням екологічного стану місцевості, на якій розташований об'єкт приватизації (екоаудит місцевості). Другий обумовлений визначенням екологічної безпеки самого об'єкта (екоаудит підприємства).

В інвестиційному процесі більше задіяна оцінка впливу на довкілля. Але її функції обмежені законодавчими положеннями в межах висновків, що визначають, встановлюють чи оцінюють відхилення від вимог чи норм природоохоронного законодавства. Це, в основному, функції дозволу на реалізацію інвестиційних програм, проектів і господарських рішень. Інші функції екологічного аудиту не тільки оцінні, але і рекомендаційні. Тобто, екоаудит не тільки надає висновки про можливі негативні впливи на навколишнє середовище,

стан екологічної безпеки, але й оцінює ступінь ризику, представляє кваліфіковані рекомендації щодо заходів, які необхідно врахувати при проектуванні чи будівництві, оцінює їхню вартість.

Рекомендована література [8–11 та ін.].

3.4.2. Питання для самоперевірки

1. Які переваги надає суб'єкту господарювання процедура екологічного аудиту? *

2. Які, на Вашу думку, існують проблеми, що пов'язані із дотриманням вимог та норм екологічного законодавства, в сучасних економічних умовах?

3. Назвіть основні сфери застосування екологічного аудиту в сучасній економіці України. *

4. В чому полягають особливості екоаудиту в інвестиційному процесі?

5. Як впливає екологічний аудит при ціноутворенні в різних галузях промисловості й у різних районах країни?

6. Що передбачає екологічний аудит і «зелені технології» в сучасній економіці?

* – питання, що формують базові результати навчання.

3.5. Практичний модуль ЗМ-ПІ

«Системи екологічного управління. Вимоги та настанови щодо застосування. ДСТУ ISO 14001:2015».

«Системи екологічного управління. Загальні настанови щодо запровадження. ДСТУ ISO 14004:2016».

3.5.1. Повчання

Зміст практичної роботи передбачає використовувати отримані знання щодо загальних вимог та настанов щодо застосування, розроблення, запровадження, підтримання та поліпшення системи екологічного управління.

Рекомендована література [9,10].

3.5.2. Питання для самоперевірки

1. Сфера застосування ДСТУ ISO 14001. *

2. Що містять загальні вимоги до системи екологічного управління. *

3. Дати визначення екологічної політики організації. *

4. Дати визначення поняттю середовище організації.

5. В чому полягають завдання системи екологічного управління?

6. Що передбачає модель «Плануй-Виконуй-Перевірй-Дій» (PDCA)?

7. Що передбачає запровадження та функціонування в системі екологічного менеджменту?

8. Сфера застосування ДСТУ ISO 14004.

9. Які елементи містить система екологічного управління?
10. В чому полягає підтримання системи управління?
11. В чому полягає оцінювання дієвості організації?

* – питання, що формують базові результати навчання.

3.6. Практичний модуль ЗМ-П2. **«Настанови щодо проведення аудитів систем управління. ДСТУ ISO 19011:2019».**

3.6.1. Повчання

Зміст практичної роботи передбачає застосовувати знання щодо керівних настанов в сфері здійснення аудиту по плануванню і проведенню аудитів систем менеджменту, а також питань щодо компетентності аудиторів і членів команди аудиту і оцінювання цієї компетентності.

Рекомендована література [9–11].

3.4.2. Питання для самоперевірки

1. Сфера застосування ДСТУ ISO 19011:2019.
2. В чому полягають основні принципи проведення аудиту? *
3. Що передбачає програма управління аудиту?
4. Дати визначення компетентності та оцінці аудиторів.

* – питання, що формують базові результати навчання.

4. ПИТАННЯ ДО ЗАХОДІВ ПОТОЧНОГО, ПІДСУМКОВОГО ТА СЕМЕСТРОВОГО КОНТРОЛЮ

4.1. Тестові завдання до модульної контрольної роботи модуля ЗМ-Л1

№	Питання	Джерело	Стор.
1.	Об'єктом екологічного менеджменту є:	1	125
2.	Суб'єктом екологічного менеджменту є:	1	125
3.	Менеджмент з англійської:	2	8
4.	Функція екологічного менеджменту – це:	1	125
5.	Однією з причин несприятливої екологічної ситуації в світі є:	3	8
6.	Система екологічного менеджменту включає:	3	1
7.	Основним джерелом екологічного законодавства в Україні є:	2	1
8.	Базовими елементами системи економічного регулювання природокористування та природоохоронної діяльності є:	1	1
9.	Конституцією України законодавчі функції з питань охорони навколишнього природного середовища покладені на:	1	1
10.	Екологічна політика – це:	2	18
11.	Виконавчі функції з питань охорони навколишнього природного середовища та раціонального використання природних ресурсів покладені на:	1	1
12.	Екологічне оподаткування – це:	3	68

4.2. Тестові завдання до модульної контрольної роботи модуля ЗМ-Л2

№	Питання	Джерело	Стор.
1.	Стандарт, що встановлює вимоги до системи екологічного менеджменту, що дозволяють будь-якому підприємству сформулювати екологічну політику і мету відповідно до вимог природоохоронного законодавства своєї країни – це:	3	1
2.	Джерелом фінансування природоохоронних заходів є:	3	260
3.	Система EMAS:	1	300
4.	Сертифікація ISO 9000 це ... сертифікації ISO 14000	1	260
5.	Який стандарт містить вимоги до системи екологічного менеджменту?	1	260
6.	Стандарт BS 7750 був розроблений у:	1	260
7.	Стандарти ISO 14000 були розроблені технічним комітетом:	1	140
8.	Модель світу, що виходить з того, що рівень суспільно-економічного розвитку визначається не соціальною чи суспільною формацією, а промисловим потенціалом, – це:	1	1
9.	На яких рівнях система стандартів ISO 14000 може потенційно забезпечувати зменшення несприятливих впливів на навколишнє середовище?	3	126
10.	Що розуміють під екологічним управлінням ?	1	11
11.	Об'єктивною необхідністю суспільного виробництва в сучасних умовах постає:	3	1

4.3. Тестові завдання до модульної контрольної роботи модуля ЗМ-Л3

№	Питання	Джерело	Стор.
1	В якому році був прийнятий Закон України «Про екологічний аудит»?	2	1
2	Критерії екологічного аудиту – це:	2	1
3	Основний нормативно-правовий документ, що визначає правові та організаційні засади здійснення екологічного аудиту і спрямований на	2	1

	підвищення екологічної обґрунтованості та ефективності діяльності суб'єктів господарювання – це:		
4	Об'єктами екологічного аудиту є:	2	2
5	Звіт з аудиту є власністю:	2	5
6	Екологічний аудит може здійснювати особа – екологічний аудитор, яка має відповідну вищу освіту, досвід роботи у сфері охорони навколишнього природного середовища або суміжних сферах не менше	2,5	5
7	Екологічний аудит проводиться:	2	4
8	Виконавцем екологічного аудиту є:	2	5
9	Фінансування екологічного аудиту здійснюється:	2	6
10	До основних принципів екологічного аудиту не належить:	2	
11	Звіт про екологічний аудит містить:	2	5
12	Висновок екологічного аудиту – це:	2	5
13	Термін чинності сертифіката на право проведення екологічного аудиту видається на:	2	6
14	Аудит, який проводиться за ініціативою, яка виникає поза підприємством на замовлення зацікавлених суб'єктів називається:	2	4

4.4. Тестові завдання до модульної контрольної роботи модуля ЗМ-Л4

№	Питання	Джерело	Стор.
1	Для налагодження ефективної системи екологічного менеджменту необхідно здійснити:	1	2
2	Урядовим органом державного управління у сфері охорони навколишнього природного середовища зі спеціальними повноваженнями є:	1	11
3	Економічний розвиток – це:	1	200
4	Базовий набір індикаторів сталого розвитку містить такі складові:	1	260
5	Мета економічного регулювання природоохоронної діяльності в Україні полягає у:	1	360
6	Екологічне планування – це:	3	7
7	Що означає поняття «сталій розвиток суспільства»?	3	2
8	Основні завдання сталого розвитку полягають у:	3	2
9	Провідним принципом економічного розвитку у відповідності до Концепції сталого розвитку як стратегії людства на XXI століття є:	1	360
10	Що з наведеного нижче не є принципом екологічного менеджменту?	1	360
11	Правові і організаційні основи та екологічні вимоги в галузі охорони атмосферного повітря визначені у:	1	200
12	Управління природоохоронною діяльністю це:	1	260
13	«Настанови щодо здійснення аудитів в системі управління» – це стандарт:	5	1

4.5. Тестові завдання до модульної контрольної роботи модуля ЗМ-П1

№	Питання	Джерело	Стор.
1	Головною метою впровадження стандарту ISO 14001 «Системи екологічного управління. Вимоги та настанови щодо застосування» є:	3	1
2	До переваг, що надає застосування системи екологічного менеджменту не належить:	3,4	1
3	Пройшовши процедуру сертифікації щодо відповідності вимогам стандарту ISO 14001, організація отримує сертифікат строком на	3,4	1

4	Стандарти ISO 14000 були розроблені технічним комітетом	4	26-28
5	Вид діяльності, зумовлений необхідністю розподілу праці та спеціалізацією у сфері управління з метою ефективного розв'язання комплексу екологічних проблем – це:	4	13
6	Стандарти серії ISO 14000 почали розробляти:	4	25
7	Стандарт BS 7750 був розроблений:	4	26
8	Виробничо-господарські організації різних форм власності, державні та приватні структури, діяльність яких безпосередньо пов'язана з використанням, охороною та іншими формами взаємодії з довкіллям – це:	1	11
9	Скеровувач управлінських дій; особа (група осіб), що реалізує управлінські відносини в галузі охорони і раціонального використання довкілля – це:	1	12
10	Система відносин між організацією та контролюючими природоохоронними структурами, яка виникає і формується у процесі використання методів впливу (управління і стимулювання) на природоохоронну діяльність, екологічні несприятливі ситуації – це:	1	12

4.6. Тестові завдання до модульної контрольної роботи модуля ЗМ-П2

№	Питання	Джерело	Стор.
1	Документально зафіксована інформація щодо діяльності об'єкта екологічного аудиту, яка може бути перевірена – це:	2,4	1,64
2	Системи екологічного управління. Вимоги та настанови щодо застосування – це стандарт:	3,4	1
3	Системи екологічного управління. Загальні настанови щодо принципів, систем та засобів забезпечення – це стандарт:	3,4	1
4	Настанови щодо здійснення аудитів систем управління – це стандарт:	5	1
5	Завдання системи екологічного управління згідно із стандартом ДСТУ ISO 14001:	3	1
6	Система екологічного менеджменту є інструментом, який не передбачає:	3	1
7	Напрями та спрямованість організації стосовно своєї екологічної дієвості, офіційно проголошені її найвищим керівництвом – це:	3,4	5-6
8	Стандарт ДСТУ ISO 19011:2012 встановлює вимоги щодо	5	1
9	Стандарт ISO 19011 не містить	5	1
10	Екологічний аудит може здійснювати особа – екологічний аудитор, яка має відповідну вищу освіту, досвід роботи у сфері охорони довкілля або суміжних сферах не менше	5	11-12

4.7. Тестові завдання до залікової контрольної роботи

№	Питання	Джерело	Стор.
1	Об'єктом екологічного менеджменту є:	1	125
2	Суб'єктом екологічного менеджменту є:	1	125
3	Менеджмент з англійської:	2	8
4	Функція екологічного менеджменту – це:	1	125
5	Однією з причин несприятливої екологічної ситуації в світі є:	1	5
6	Система екологічного менеджменту включає:	3	1
7	Основним джерелом екологічного законодавства в Україні є:	2	1
8	Базовими елементами системи економічного регулювання природокористування та природоохоронної діяльності є:	1	1
9	Конституцією України законодавчі функції з питань охорони	1	1

	навколишнього природного середовища покладені на:		
10	Екологічна політика – це:	2	18
11	Виконавчі функції з питань охорони навколишнього природного середовища та раціонального використання природних ресурсів покладені на:	1	1
12	Екологічне оподаткування – це:	3	68
13	Під екологічним управлінням розуміють:	3	67
14	Стандарт, що встановлює вимоги до системи екологічного менеджменту, що дозволяють будь-якому підприємству сформулювати екологічну політику і мету відповідно до вимог природоохоронного законодавства своєї країни – це:	3	1
15	Джерелом фінансування природоохоронних заходів є:	3	1
16	Система EMAS:	1	260
17	Сертифікація ISO 9000 це ... сертифікації ISO 14000	1	300
18	Який стандарт містить вимоги до системи екологічного менеджменту?	1	260
19	Стандарт BS 7750 був розроблений у:	1	260
20	Стандарти ISO 14000 були розроблені технічним комітетом:	1	260
21	Модель світу, що виходить з того, що рівень суспільно-економічного розвитку визначається не соціальною чи суспільною формацією, а промисловим потенціалом, – це:	1	140
22	На яких рівнях система стандартів ISO 14000 може потенційно забезпечувати зменшення несприятливих впливів на навколишнє середовище?	3	1
23	Що розуміють під екологічним управлінням ?	1	126
24	Об'єктивною необхідністю суспільного виробництва в сучасних умовах постає:	3	11
25	В якому році був прийнятий Закон України «Про екологічний аудит»?	2	1
26	Критерії екологічного аудиту – це:	2	1
27	Основний нормативно-правовий документ, що визначає правові та організаційні засади здійснення екологічного аудиту і спрямований на підвищення екологічної обґрунтованості та ефективності діяльності суб'єктів господарювання – це:	2	1
28	Об'єктами екологічного аудиту є:	2	2
29	Звіт з аудиту є власністю:	2	5
30	Екологічний аудит може здійснювати особа – екологічний аудитор, яка має відповідну вищу освіту, досвід роботи у сфері охорони навколишнього природного середовища або суміжних сферах не менше	2,5	5
31	Екологічний аудит проводиться:	2	4
32	Виконавцем екологічного аудиту є:	2	5
33	Фінансування екологічного аудиту здійснюється:	2	6
34	До основних принципів екологічного аудиту не належить:	2	
35	Звіт про екологічний аудит містить:	2	5
36	Висновок екологічного аудиту – це:	2	5
37	Термін чинності сертифіката на право проведення екологічного аудиту видається на:	2	6
38	Аудит, який проводиться за ініціативою, яка виникає поза підприємством на замовлення зацікавлених суб'єктів називається:	2	4
39	Для налагодження ефективної системи екологічного менеджменту необхідно здійснити:	1	2
40	Урядовим органом державного управління у сфері охорони навколишнього природного середовища зі спеціальними	1	11

	повноваженнями є:		
41	Економічний розвиток – це:	1	200
42	Базовий набір індикаторів сталого розвитку містить такі складові:	1	260
43	Мета економічного регулювання природоохоронної діяльності в Україні полягає у:	1	360
44	Екологічне планування – це:	3	7
45	Що означає поняття «сталий розвиток суспільства»?	3	2
46	Основні завдання сталого розвитку полягають у:	3	2
47	Провідним принципом економічного розвитку у відповідності до Концепції сталого розвитку як стратегії людства на XXI століття є:	1	360
48	Що з наведеного нижче не є принципом екологічного менеджменту?	1	360
49	Правові і організаційні основи та екологічні вимоги в галузі охорони атмосферного повітря визначені у:	1	200
50	Управління природоохоронною діяльністю це:	1	260
51	«Настанови щодо здійснення аудитів в системі управління» – це стандарт:	5	1

5. ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Основна література

1. Екологічний менеджмент \ За ред. Семенова В.Ф. та Михайлюк О.Л. К: Знання, 2006. 366 с.
2. Закон України «Про екологічний аудит» від 24.06.2004 № 1862-IV.
3. https://ecolog-ua.com/system/files/dstu_iso_14001-2015.pdf
4. https://ecolog-ua.com/system/files/dstu_iso_14004-2016.pdf
5. <http://online.budstandart.com/>

Додаткова література

6. <http://eprints.library.odku.edu.ua/>
7. Шевчук В.Я., Саталкин Ю.М., Навроцкий В.М, Лозанский В.Р.идр. Экологический аудит. Учебное пособие. К., 1996. 204 с.
8. Національна екологічна політика України: оцінка і стратегія розвитку. Документ підготовлено в рамках проекту ПРООН/ГЕФ «Оцінка національного потенціалу в сфері глобального екологічного управління в Україні», 2007 р. 185 с.
9. Шевчук В. Я. та ін. Екологічний аудит: Підручник / В. Я. Шевчук, Ю.М. Саталкін, В. М. Навроцький. К.: Вища школа, 2000. 344 с.
10. Бобра Т.В. Экологический аудит. Учебное пособие. Симферополь, 2004. 50 с.
11. Бобровський А.А. Екологічний менеджмент. Суми: ВТД «Університетська книга», 2010. 586 с.
12. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.
13. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25 червня 1991 року № 1264-ХІІ.
14. Закон України «Основні засади (стратегія) державної екологічної політики України на період до 2020 року» від 21 грудня 2010 року № 2818-VI.
15. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р № 2755-VI.
16. Закон України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації» від 13 липня 2000 року №908-III.
17. Кобецька Н.Р. Екологічне право України: Навч. посібник. К.: Юрінком Інтер, 2007. 352 с.
18. Баб'як О.С., Біленчук П.Д., Чирва Ю.О. Екологічне право України: Навчальний посібник. К, 2000. 216 с.